

ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ СВІТОВОЇ ГОТЕЛЬНОЇ ІНДУСТРІЇ

Бубенець А.Г., гр. МЕ-28

Науковий керівник – ст. викл. В.О. Козуб
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Готельний бізнес у світі стрімко розвивається, створюючи все нові рівні цієї галузі, власники готелів по всьому світу використовують в своїй діяльності все більше нововведень, щоб виділити власний заклад серед інших, привабити більшу кількість відвідувачів та підвищити його конкурентоспроможність. Створюються і активно розвиваються готельні мережі. У боротьбі за клієнта цілі групи готельних підприємств і кожний готель окремо постійно розширюють спектр послуг, виносячи на ринок нові оригінальні пропозиції.

На сьогодні світове готельне господарство нараховує біля 350 тис. комфортабельних готелів більш ніж на 14 млн номерів (26 млн місць). При цьому кількість номерів за останні 20 років щорічно збільшується у середньому на 3...4%, що свідчить про значну динаміку зростання засобів розміщення туристів. Попит на готельні послуги є нерівномірним, що зумовлюється економічними, демографічними, природо-кліматичними чинниками.

Основною умовою конкурентоспроможності пропонованих послуг на світовому готельному ринку є якість обслуговування у готелях. Результати високої якості послуг проявляються в збільшенні постійних клієнтів готелю, розширенні його визнання на ринку, закріпленні благополучних відношень у колективі.

За останні десятиліття сформувалися такі основні тенденції розвитку підприємств індустрії гостинності:

- поглиблення спеціалізації готельної пропозиції;
- утворення та розвиток міжнародних готельних мереж;
- тенденція до спеціалізації, диверсифікації, концептуалізації та екологізації готельних послуг;
- упровадження в індустрію гостинності нових комп'ютерних технологій.

Таким чином, в умовах конкурентного ринку підприємства готельного бізнесу при обслуговуванні громадян повинні забезпечити не лише високий рівень комфорту проживання, але й постійно підвищувати рівень сервісного обслуговування клієнтів, пропонувати широкий вибір додаткових та супутніх послуг, організовувати дозвілля, а також впроваджувати у систему управління сучасні ефективні моделі.

ЗНАЧЕННЯ УКРАЇНСЬКО-АЗІЙСЬКОЇ СПІВПРАЦІ В УМОВАХ ПОСИЛЕННЯ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

Букирь Ю.Л., гр. Е-29

Науковий керівник – канд. екон. наук Л.Л. Носач
Харківський державний університет харчування та торгівлі

В Азійсько-Тихоокеанському регіоні стикаються інтереси США, Китайської Народної Республіки (КНР), Росії, Японії та ЄС. Саме тому співробітництво України з цим регіоном є актуальним не лише для академічного середовища, але і для політичної та бізнесової еліти України.

Азійсько-Тихоокеанський регіон (АТР) заявив про себе як новий центр міжнародного економічного співробітництва у 90-ті роки ХХ – початку ХХІ ст. У АТР взаємодіють понад 30 країн, серед яких США, Японія, Китай, нові індустріальні країни (НІК). Про місце АТР у глобальній економіці свідчить той факт, що на нього у 2009 р. припадало близько 60% світового ВВП, 49% обсягу світової торгівлі та 48% прямих іноземних інвестицій. Тут зосереджено до 65% світових запасів сировини й проживає 41% населення планети.

Розташування України на межі двох великих цивілізаційних просторів європейського й азійського – було і є одним із визначальних факторів її політичного та економічного розвитку. Це потрібно враховувати під час формування національної системи бірегіональних (Європа – Азія) пріоритетів, реалізації національних інтересів та у пошуку шляхів подолання труднощів становлення України як європейської держави.

Розроблення довготермінової програми співробітництва України з країнами Південно-Східної Азії з визначенням пріоритетів співробітництва та конкретних заходів сприяло б збалансуванню торговельно-економічного співробітництва між ними та значному підвищенню обсягів торгівлі.

Отже, зовнішньополітичний курс України необхідно максимально адаптувати до нового багатополярного світу, а отже, відмовитися від застарілого уявлення про єдиний центр сили, на який потрібно було б орієнтуватися. Геополітичне розташування України автоматично принесе їй необхідні стратегічні, економічні та політичні дивіденди. Україна повинна розширювати співробітництво з країнами Азії, які мають величезний потенціал розвитку у ХХІ ст. Для цього Україні необхідно перш за все досягти внутрішньої політичної та економічної стабільності.